

Inhoud

1	Cowboy	5
2	Taline	11
3	Luistervinkje	28
4	Telefoon	36
5	Zwemmen met de pony's	48
6	Kampvuur	59
7	Een nieuwe vriendin	73
8	De deal	85

1. Cowboy

‘**W**e zijn er bijna, dan kun je drinken’, Maudi klopt op de hals van haar palomino. Haar pony stapt rustig door over de berm van een landweggetje in het Reestdal. Aan de andere kant van de weg stroomt een beekje langs onregelmatige oevers.

‘Misschien was het niet zo’n goed idee om te gaan rijden met deze warmte.’ Met haar platte hand slaat ze een horzel dood die op de hals van haar pony landt. ‘Te veel steekvliegen vandaag. Ik had beter moeten weten.’

Sondine trilt met haar huid en zwaait ritmisch met haar staart heen en weer om vliegen en horzels te verjagen. Maudi geeft Sondine meer teugel. Met haar voeten uit de stijgbeugels en de teugels in één hand voelt ze zich een cowboy in het Wilde Westen.

Het is zomervakantie, denkt ze met haar ogen dicht. Ik ruik het gemaaide gras, de zon schijnt en ik heb bijna zeven weken geen school. Een mooier vooruitzicht is er niet.

Het geluid van een terreinwagen schrikt haar op. De bestuurder, een kale man met een zwarte zonnebril, gaat langzaam rijden en doet zijn raampje omlaag. Hij laat zijn hand buitenboord bungelen. Het goud van zijn zegelring weerkaatst op de zwarte lak. Ze krijgt een onbehaaglijk gevoel als hij zijn auto dicht naast haar stuurt. ‘Meisje, ik wil wat vragen. Kun je even stoppen?’

Maudi voelt hoe Sondine onrustig met haar hoofd beweegt. Ze pakt de teugels beet en doet haar voeten in de stijgbeugels.

‘Nee.’ Maudi geeft been en gaat over in draf, ook al is de berm onregelmatig en te zacht om te draven. ‘Ik mag niet met vreemde mannen praten.’ Ze stuurt Sondine zo ver als mogelijk bij de auto vandaan. Haar anders zo onverstoorbare pony snuift en laat het wit van haar ogen zien.

Maar de man blijft naast haar rijden. ‘Ik wil alleen wat vragen’, zegt hij iets harder. ‘Verder niks.’

Ze kijkt om zich heen. Er is niemand op de slingerende landweg. Met een klakje van haar tong laat ze Sondine overgaan in galop.

‘Ik wil je niet bang maken’, roept hij en hij geeft gas. ‘Je lijkt me een aardig meisje, je kunt me toch antwoord geven. Ik ben op zoek naar iemand die hier in de buurt woont, woon jij hier ook?’ ‘Vraag het maar aan iemand anders’, schreeuwt ze.

‘Heeft je moeder je niet geleerd dat je beleefd moet zijn’, schreeuwt hij terug. Hij geeft gas en stukjes gras en modder schieten naar achter.

Er komt iets zurigs in haar keel als hij zijn auto in de berm stuurt, een paar centimeter van Sondine vandaan, en haar langzaam naar links drukt, de greppel in.

‘Mijn moeder heeft me geleerd dat ik nooit met vreemde mannen moet praten’, roept ze, boven het geluid van de brullende motor uit. ‘En al helemaal niet als ze zo onbeschoft zijn als u.’

‘Ik kom hier niet vandaan’, schreeuwt hij terug. ‘En ik weet de weg niet. Ik ben op zoek naar ene Sybrich Scheltema. Ze heeft pony’s te koop.’

Hij is niet goed bij zijn hoofd, denkt ze woedend. Het is gestoord, om me zo weg te drukken. Sybrich heeft helemaal geen pony’s te koop.

Haar hart dreunt met langzame slagen in haar keel als hij haar

nog meer afsnijdt en naar links drukt en de auto voor haar pony manoeuvreert. Ze kan niet anders doen dan Sondine laten halt-houden.

Nissan Patrol, leest ze als de auto stilstaat. Haar blik dwaalt naar het nummerbord, maar het lukt niet om de cijfers in zich op te nemen. Sondine blijft dribbelen op haar plaats.

Het portier gaat open en de man stormt naar buiten. De zon glanst op zijn kale schedel als hij met grote stappen en een uitgestrekte arm op haar afkomt.

Ze denkt niet meer na, maar drijft de pony achterwaarts, stuurt haar achter de auto vandaan en draaft weg. Zonder achterom te kijken, buigt ze zich voorover en geeft vrije teugel. Sondines hals strekt zich en ze versnelt binnen een paar tellen in rengalop. Achter haar hoort ze het portier weer dichtslaan.

Een man op een racefiets doemt op, hij schreeuwt iets, maar ze is hem in een flits voorbij. Dan hoort ze de brullende motor weer achter zich, maar de man blijft op de weg en probeert haar niet meer af te snijden.

Een scherpe bocht nadert, maar Sondine neemt de bocht alsof het haar dagelijkse werk is.

Maudi kijkt over haar schouder en ziet hoe de auto piepend afremt, in een slip raakt en midden op de weg scheef blijft stilstaan. De stank van diesel dringt in haar neusgaten en Maudi herademt. Ik heb hem afgeschud, denkt ze. Wat een maffe, gestoorde kerel.

Maar de rust is van korte duur als de man gas geeft en zijn auto recht op de weg stuurt.

‘Een halve kilometer’, zegt ze tegen Sondine die nog steeds over de onregelmatige berm dendert. ‘Ik kan alleen maar rechtdoor. Deze hufter krijgt ons niet te pakken.’

Sondine beweegt haar oortjes, alsof ze precies begrijpt wat Maudi vertelt. Ze struikelt als ze in een molshoop trapt en herstelt zich. Maudi kijkt schattend naar de breedte van de beek die links van de landweg stroomt.

De boerderij van buurman Brink doemt voor hen op, klein en in de verte.

‘We gaan het halen’, zegt ze meer tegen zichzelf dan tegen Sondine en ze versnelt opnieuw. Zonder na te denken stuurt ze Sondine naar de beek. De pony begrijpt haar, zet af, neemt een enorme sprong en landt aan de andere kant in het weiland. Als ze weer over haar schouder kijkt, ziet ze hoe de man weer rechts op de weg is gaan rijden.

‘Mafkees’, mompelt Maudi en ze haalt trillend adem.

Sondine vermindert tempo en gaat over in draf. Het schuim staat op haar flanken.

‘Sorry lieve Sondine,’ zucht Maudi, ‘wat ben je toch een geweldige springpony. We kunnen zo op concours, maar dit zou niet moeten, zo vlak bij huis nog hard jakkeren. Je gaat straks eerst op stal. Ik wrijf je droog en doe je een deken op, ook al is het zomer.’

Ze laat Sondine overgaan in stap en ademt nog een keer diep in en uit. Om de pony te kalmeren wrijft ze over haar natte hals. Sondine stopt met dribbelen, al snuift ze nog een paar keer.

In de verte ziet ze de auto om de bocht verdwijnen. ‘Die hebben we afgeschud, Sondine. Er is niet één pony te koop op De Pegasus bij Sybrich Scheltema. Het was een smoes, iedereen weet dat mannen die de weg vragen niet te vertrouwen zijn.’

Het weiland komt uit op het pad van buurman Brink. Het hek naar het pad staat open. Als ze over het zandpad stappen, ziet ze haar buurman met een kudde koeien lopen. ‘Mooi doan Maudi’,

roept hij. ‘Ik zag oe. Wat kan da beessie spring’n, as of ze achter oe oan joeg’n.’

‘Er zat een vent achter me aan’, roept ze terug. ‘Anders had ik dat nooit gedaan, de bodem is hier zacht.’

‘Die kerel in die Nissan? Achter oe an? An de Reest? Da’s toch nie te geleuv’n.’ Hij schudt zijn hoofd en jaagt een horzel weg die om zijn hoofd zoemt.

Maudi houdt halt. ‘Ja hier, hij sneed me af en vroeg naar Sybrich.’

‘Sybrich gaat trouw’n, die hef gin vent meer neudig.’ Hij haalt een rode boerenzakdoek uit zijn broekzak en wrijft ermee over zijn bezwete voorhoofd.

‘Maar daarom kan er nog wel een vent naar haar vragen. Hij zei dat ze pony’s te koop had.’

‘Sybrich? Niks van ‘e heurd. Die hef gin pony’s te koop.’

‘Dat doch ik ook al’, Maudi grinnikt. ‘Dacht’, verbetert ze zichzelf.

‘Waar bint oe vriendin’n?’

‘Josja ging zwemmen in Balkbrug en Brechje vond het te warm. Zij gaan vanavond rijden, maar ik wilde niet tot vanavond wachten.’

‘Te warm en te veul vlieg’n veur de pony’s.’ Hij schudt afkeurend zijn hoofd.

‘Ik had ook moeten wachten met rijden, zwemmen was beter geweest.’

Maudi kijkt hoe hij uitgebreid zijn gezicht afveegt. ‘Vraagt u wel eens de weg aan meisjes die u niet kent?’

‘Ikke?’ Hij fronsd zijn voorhoofd. ‘Neu, waaromme? Waaromme zou ik ‘e weg vrag’n? Ik wit hier de weg ja toch?’ Hij stopt zijn zakdoek in zijn zak.

Maudi lacht en wijst naar de koeien die om de bocht verdwijnen. 'Zij wachten niet, buurman. Ze staan op springen.'

Buurman Brink grinnikt. 'Ze vergiss'n zich nooit in d'n tied en ze witt'n de weg. Heu, ik ga melk'n.'

Maudi steekt haar hand op. 'Heu', roept ze.

Met losse teugel rijdt ze verder. Bij het bruggetje over de sloot tussen het land van De Pegasus en het land van buurman Brink houdt ze halt en stapt af. Voorzichtig leidt ze haar pony over het bruggetje, dat nog geen meter breed is. Sondine stapt aarzelend achter haar aan en blijft netjes stilstaan als Maudi opstijgt.

'Dat was dat', zegt ze hardop. 'Maudi en Sondine werden achtervolgd door een gek. Eerst de pony's voeren en dan snel naar huis.'

Wat hiervoor gebeurde

Deel 1 **Paarden liegen niet** Maudi verhuist van Rotterdam naar Dedemsvaart, naar het grote huis van haar opa. Haar vader blijft in Rotterdam wonen. Ook moet Maudi haar verzorgpony Sem achterlaten. Maudi, haar moeder en haar broertje Jesse komen naast De Pegasus te wonen. De Pegasus is het huis van Sybrich Scheltema. Naast het huis zijn weilanden en stallen. Maar Sybrich doet eigenlijk niets met haar pony's. Maudi wil erg graag met de pony's aan het werk. Maudi's moeder en Sybrich waren vroeger vriendinnen, maar van die vriendschap is niets meer over. Omdat Maudi bang is dat ze niet mag helpen als Sybrich weet wie ze is, houdt Maudi dat verborgen. Maudi begint met het inrijden van Pinto, een van Sybrichs pony's.

Deel 2 **Paarden in paniek** In dit deel lees je waarom de vriendschap tussen Sybrich en Yael, Maudi's moeder, vroeger is verbroken. Er is iets verschrikkelijks gebeurd dat nooit is uitgepraat. Er komt in de buurt van Maudi een nieuw meisje wonen. Josja is een pleegkind en ze wil graag leren paardrijden op De Pegasus. Maudi vindt dat maar niks. Dan sticht iemand brand in de stal van de Pegasus. In die stal staan Maddy en Quirida, Maddy's pasgeboren veulen.

Deel 3 **Armani, de zwarte hengst** Armani is een prachtige, vurige zwarte hengst. Hij staat naast het terrein van De Pegasus, bij buurman Brink. Bij een onweersbui gaat de omheining van het

weiland stuk. De buurman vraagt of de eenzame hengst bij de kudde van De Pegasus mag staan. Accepteert de kudde de eenzame hengst? Op een avond staat opeens Jimmie, het broertje van Josja, voor de deur. Hij wil niet terug naar zijn eigen pleeggezin.

Deel 4 Palomino vermist Het is herfstvakantie en Maudi mag samen met Josja bij haar vroegere instructrice in Rotterdam logeren. Vera, het meisje dat Maudi's vroegere verzorgpony Sem heeft gekocht, komt ook naar de stalhouderij van mevrouw Mak. Het is niet gezellig met Vera, ze is erg verwend. De meiden horen het verdrietige verhaal van Sondine, een prachtige Palomino die al jaren is vermist.

Deel 5 Dreiging op De Pegasus Maudi brengt de verwaarloosde Sondine naar De Pegasus. Maar de man van wie ze Sondine hebben gered, komt hen op het spoor. Hij is woedend en rijdt naar Dedemsvaart, vastbesloten zijn pony mee terug te nemen. Midden in de nacht sluipt hij de stal binnen, maar daar is ook iemand anders ...

Deel 6 Strandrit in de storm Maudi, Josja en Vera gaan samen naar Schoorl, om een strandrit te maken. Als ze net op weg zijn, komen ze een ruiter tegen op een groot zwart paard. Als er richtingaanwijzers verdwenen zijn, gaat Marcus samen met Vera en Josja terug. Hij vertrouwt het niet, maar Maudi is vastbesloten, ze gaat de rit afmaken, helemaal alleen. Een besluit waar ze een halfuur later veel spijt van krijgt.

Deel 7 Vechten voor Goldie Josja's pleegouders worden te oud om voor haar te zorgen. Haar broertje Jimmie is zo wanhopig

dat hij wegloopt van zijn pleeggezin. Maudi wil graag dat Josja bij hen komt wonen, maar Vera wil juist dat Josja bij haar komt wonen. Om Josja over te halen, proberen ze allebei Goldie, Josja's lievelingspony, te kopen. Vera heeft rijke ouders en Maudi heeft geen cent. En Josja wil niks liever dan een eigen pony.

Deel 8 Zefyr, paard van de zee Het is kerstvakantie en Josja en Maudi gaan met hun pony's naar Frankrijk. Maudi wil deelnemen aan een zware wedstrijd door het bos en over het strand, maar haar pony is veel te jong voor zo'n race. Op de eerste avond van hun vakantie zien de meiden een prachtige arabier. Hij loopt los op het strand. Maudi hoopt dat ze op dit paard, Zefyr, mag rijden. Maar de eigenaar is een bijzondere man, hij wil dat Zefyr zelf zijn berijder uitkiest.

Deel 9 Verre vrienden Het is nog steeds kerstvakantie en Maudi en Josja zijn samen met hun pony's op vakantie in Frankrijk. Dan krijgt Maudi een telefoontje. Sondine, die is achtergebleven op De Pegasus, is erg ziek. Ze weigert te eten. Sybrich denkt dat Sondine Goldie heel erg mist en dat ze hierdoor in levensgevaar is. Daarom rijdt ze met Sondine naar Frankrijk. Ook Brechje, een meisje dat Sondine verzorgt nu Maudi er niet is, komt mee. Maar voordat ze aankomen, worden ze aangehouden door de Franse politie. En de agenten nemen Sondine in beslag.

Deel 10 Ponyruil op De Pegasus Maudi mag voor het eerst een wedstrijd rijden op Pinto, haar jonge pony. De week ervoor, tijdens een buitenrit, moeten de meiden een drukke weg oversteken. Een auto komt toeterend voorbij. Pinto begint te steigeren en is door het dulle heen. Maudi is bang geworden om op haar

eigen pony te gaan zitten. Daarom ruilen Brechje en Maudi van pony. Maudi's vader vindt de ruil een slecht idee. Hij weigert de meiden naar de dressuurwedstrijd te rijden. Maar ze hebben zich al opgegeven!

Deel II **Springen in de lente** Maudi, Josja en Brechje zorgen met zijn drieën voor de pony's van stal De Pegasus. Ze hebben veel lol samen én met hun pony's Sondine, Goldie en Pinto. Dan krijgt Brechje vervelend nieuws: ze moet weer gaan verhuizen. Maar ... hoe moet het dan met Pinto? Brechje en Pinto vormen een supergoed team. Maudi en Josja willen natuurlijk ook niet dat Brechje gaat verhuizen. Zeker niet omdat ze voor het eerst springtraining krijgen op de ponyclub. En daar hoort Brechje bij!

